

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316010961
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1316010961.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Márie Šimkovej v trestnej veci obžalovaného O. D. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a iné o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/74/2016 zo dňa 28.10.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.06.2022 pomerom hlasov 3:0 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa obžalovanému

O. D., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom, D.,
A. Z. XX

u k l a d á

podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 30.04.2022 s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd súčasne zrušuje výroky o trestoch uložených obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 12.09.2019, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/97/2015 zo dňa 16.02.2016 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/53/2019 zo dňa 17.2.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trest prepadnutia veci a to: 1 kus kliešte, 1 kus páčidlo, 1 kus baterka.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/74/2016 zo dňa 28.10.2021 bol obžalovaný O. D. uznávaný vinným z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/hoci bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T 211/15 zo dňa 04.09.2015, právoplatným dňa 07.10.2015 pre prečin krádeže podľa 212 ods. 1, ods. 3 písm. b)Tr. zákona,

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už právoplatne odsúdeným N. N., dňa 14.12.2015 v čase o 19.33 h. v Bratislave na Staviteľskej ulici pomocou zaistených veľkých žltých klieští na svorníky prestrihli časť pletivového oplotenia areálu spoločnosti Holcim prenajatého spoločnosťou ALVET s.r.o., vnikli do areálu, kde v ľavej zadnej časti na kovovom kontajneri žltej farby odstránili petlicu v strednej a spodnej časti kontajnera a odcudzili z neho motorové pílu zn. HECHT Červenej farby v hodnote 100,-Eur, motorovú pílu zn. Partner, P351, žltej farby v hodnote 100,-Eur, priemyselný vysávača zn. Parkside PNTS 1400C1, žlto-čiernej farby v hodnote 40,-Eur, pneumatiké búracie kladivo zn. Parkside PDHM 45000AZ v hodnote 30,- Eur, zvärací agregát zn. JASIC červenej farby vrátane zväracích káblov a zväracích klieští v hodnote 300,-Eur, čím spôsobili poškodenú spoločnosť ALVET spol. s.r.o. so sídlom Bratislava, Súhvezdná 10, X.; XX XXX XXX Škodu krádežou vo výške 570,-Eur a škodu poškodením vo výške 200,-Eur ,

z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b) ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

2/po vzájomnej dohode v čase medzi 11.40 hod. a 12.00 hod. dňa 22.01.2016 v Bratislave na Junáckej ulici, na parkovisku pri prírodnom jazere Kuchajda, oproti budove Polus Tower II, presne nezisteným predmetom vylomili zámok na pravých predných dverách ako aj na zadných dverách na motorového vozidle značky Volkswagen Transporter, ECV:N vnikli dnu, odkiaľ odcudzili 1 ks kombinované kladivo HR4002 značky Makita nachádzajúce sa v zelenom kufríku v hodnote 300 €, 1 ks kombinované kladivo HR24708 značky Makita nachádzajúce sa v zelenom kufríku v hodnote 150 €, vymeniteľnú hlavicu na kladivo v hodnote 50 € a sadu vrtákov v hodnote 30 €, ktoré následne naložili do osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia, E.:D patriace obvinenému N. N., a odišli na neznáme miesto, čím poškodenej spoločnosti Skot, s. r. o., so sídlom Modranská 61, Šenkvice, spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 530 € a škodu poškodením vozidla vo výške 512 €, pričom obvinený O. D. tak urobil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 211/15 zo dňa 04.09.2015, právoplatným dňa 07.10.2015 odsúdený pre prečin krádeže v zmysle § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona,

prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

3/dňa 17.07.2016 v čase okolo 21.40 hod v Bratislave na ulici Pri starom letisku, spreď hlavného vchodu do OC Vajnoria neznámym spôsobom odcudzil bicykel zn. Merida, striebornej farby v hodnote 350,-€ a následne z miesta s bicyklom odišiel, ktorý si tam poškodený I. H. v čase o 21.30 hod uzamkol do stojana s reťazou a zámkom, čím takto poškodenému I. H. , nar. XX.XX.XXXX, bytom Za F.. X D. tak spôsobil škodu krádežou vo výške 350,-€, hoci bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacov právoplatne odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV spis. značka 3T 91/15 právoplatným dňa 16.02.2016 za obdobný skutok krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

4/dňa 19.12.2016 v Čase o 16.55 h v Bratislave, na Tuhovskej ulici č. 15, v predajni Nay Elektrodom z výstavného regálu odcudzil voľne položený tovar - audio systém Repro-E Wireless systém (Wifi), výr.č. GG0328-GG0027578 v hodnote 299,-€, ktorý si vložil do veľkej cestovnej tašky a bez zaplattenia prešiel cez pokladničnú zónu, čím poškodenej spoločnosti Nay a.s. Bratislava, Tuhovská 15 spôsobil

odcudzením škodu vo výške 299, €, pričom skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T 289/14 zo dňa 29.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 07.10.2015 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 8T 25/15 zo dňa 06.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2015 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T 211/15 zo dňa 04.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.10.2015 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T 97/15 zo dňa 16.02.2016, právoplatného dňa 16.02.2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T 74/15 zo dňa 09.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2016 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.,

5/dňa 05.01.2017 v čase o 16.26 h v Bratislave, na Tuhovskej ulici č. 15, v predajni Nay Elektrodom z výstavného regálu odcudzil voľne položený tovar - audio systém Yamaha ISX-80 White, výr.Č. Y086725VX v hodnote 329,-€, ktorý si vložil do veľkej cestovnej tašky a bez zaplattenia prešiel cez pokladničnú zónu, čím poškodenej spoločnosti Nay a.s. Bratislava, Tuhovská 15 spôsobil odcudzením škodu vo výške 329,-€, pričom skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T 289/14 zo dňa 29.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 07.10.2015 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 8T 25/15 zo dňa 06.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2015 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T 211/15 zo dňa 04.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.10.2015 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zk, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T 97/15 zo dňa 16.02.2016, právoplatného dňa 16.02.2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T 74/15 zo dňa 09.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2016 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.,

prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

6/dňa 08.10.2018 v čase o 11.47 hod. v Bratislave na ulici Príkopová č. 6 v podzemných garážach Národného tenisového centra, vnikol do tam zaparkovaného a riadne uzamknutého nákladného motorového vozidla zn. Volkswagen Transporter Van 7HC, striebornej metalízy, EČV; PK 515 BK tým spôsobom, že nezisteným predmetom vypáčil okno na zadných pravých dverách nákladového priestoru vozidla, ktoré sa týmto páčením roztrieštilo, vošiel do vozidla, odkiaľ odcudzil: 1 ks vysávač zn. HILTI VC 40 spolu s príslušenstvom v hodnote 500,-€, 1 ks jadrovú vrtáčku zn. FLEX BHW 1549 VR Červeno - Čiernej farby v zeleno modrom kufríku zn. MAKITA spolu s vrtákmi a príslušenstvom v hodnote 1.150,-€, 1 ks karbobrúsku zn. MAKITA, nezisteného typu s kotúčmi v zeleno-modrom kufríku zn. MAKITA v hodnote 120,-€, 1 ks príklepovú vrtáčku a zbijačku HILTI AKU TE6 s vrtákmi v hodnote 500,-€ a 1 ks žltočierny 2vŕačiaci agregát zn. ESAB s príslušenstvom v hodnote 3.000,-€, čím spôsobil poškodenému Z. T., trvalé bytom K., A. XXX/XXX škodu krádežou vo výške 2.270,-L a škodu poškodením vozidla vo výške 500.-€ a poškodenej spoločnosti ZMOP, s.r.o., Národná 1961, Modra škodu krádežou vo výške 3.000.-€ a spôsobil tak celkovú škodu krádežou vo výške 5.270.-€ a celkovú škodu poškodením vo výške 500.-€.

prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že

7/dňa 07.11.2018 v čase o 19.20 hod. v Bratislave na Púchovskej ulici viedol motorové vozidlo Volkswagen Sharan, čiernej farby, EC: D napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky, Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I zo dňa 22.04.2015 pod číslom konania č.p. ORP-P-130/BALODI1- 2015 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 50 (päťdesiat) mesiacov, ktoré rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť dňa 22.04.2015 a vykonateľnosť dňa 07.05.2015, pričom bol po zastavení hliadkou PMJ KR PZ Bratislava v čase o 19.22 hod. na zastávke SAD v smere do mesta Bratislava vyzvaný na podrobenie sa lekárskeho vyšetreniu a odberu biologického materiálu v zdravotníckom zariadení, čo na mieste odmietol

prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že

8/od presne nezisteného času až do dňa 07.11.2018 v čase o 19.22 hod. v Bratislave na Púchovskej ulici pod viaduktom v smere do mesta Bratislava na autobusovej zastávke SAD v motorovom vozidle značky Volkswagen Sharan čiernej farby, EC: D mal v držbe igelitový sáčok s obsahom 1 ks papierovej skladačky s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 464 mg s prímiesou metylsulfonylmetánu s priemernou koncentráciou metamfetamínu 41,5% hmotnostných, čo možno považovať za štyri obvykle jednorazové dávky drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok

Obžalovanému bol podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 a § 39 ods. 4 (per analogiam) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 12.09.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to: 1 kus kliešte, 1 kus páčidlo, 1 kus baterka.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.
Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaného spolu s právoplatne odsúdeným Petrom Peškom zaviazal spoločne a nerozdielne na náhradu škody voči poškodenej spoločnosti Alvet s.r.o. Súhvezdná 10, Bratislava X. XX XXX XXX vo výške 770,-€.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodeným spol. Skot, s.r.o. so sídlom Modranská 61, Šenkvice vo výške 530,-€, I. H. vo výške 350,-€, spol. NAY, a.s., vo výške 299,-€ + 329,-€ a Z. T. vo výške 3000,-€.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku okresný súd poškodenú spoločnosť Skot, s.r.o. so sídlom Modranská 61, Šenkvice odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného a smeruje proti výroku o treste, s ktorým sa prokuratúra nestotožňuje.

V dôvodoch odvolania uvádza, že okresný súd ukladal trest za skutky spáchané obžalovaným dňa 14.12.2015, obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 2Pv 801/15/1103 zo dňa 25.2.2016, skutok zo dňa 22.01.2016, obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava III, sp. zn. 3Pv 75/16/1103, skutok zo dňa 17.07.2016, obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava III, sp. zn. 2Pv 691/16/1103, skutok zo dňa 19.12.2016 a 05.01.2017, obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava III, sp. zn. 2Pv 54/17/1103, skutok zo dňa 07.11.2018, obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava III, sp. zn. 2Pv 577/18/1103 a skutok zo dňa 08.10.2018, obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava III, sp. zn. 3Pv 523/18/1103.

So súhrnným trestom, ktorý bol obžalovanému uložený vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/1/2018, sa prokuratúra nestotožňuje z nasledovných dôvodov:

Obžalovaný O. D. spáchal skutky v nasledovnom poradí:

skutok v bode 1) je zo 14.12.2015, pri ktorom bolo oznámené vznesenie obvinenia 15.12.2015, skutok v bode 2) je z 22.01.2016, oznámené vznesenie obvinenia dňa 21.03.2016, skutok v bode 3) zo dňa 17.07.2016, oznámené vznesenie obvinenia 24.10.2016, skutky v bodoch 4 a 5) sú zo dňa 19.12.2016 a 05.01.2017, oznámené vznesenie obvinenia 28.02.2017, skutok v bode 6) zo dňa 08.10.2018, oznámené vznesenie obvinenia zo dňa 17.12.2018, skutok v bode 7) zo dňa 07.11.2018, oznámené vznesenie obvinenia dňa 20.12.2018, skutok v bode 8) zo dňa 07.11.2018, oznámené vznesenie obvinenia dňa 20.12.2018.

Ako ďalej uvádza prokuratúra v dôvodoch odvolania, Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 16.02.2016, sp. zn. 3T/97/2015 odsúdil obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Toto rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/1/2018, ktorým bol vo vzťahu k obžalovanému zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/97/2015. Po zohľadnení rozhodujúcich zákonných ustanovení, konkrétne § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 45, § 122 ods. 13 Trestného zákona dospela prokuratúra k odlišnému záveru ako prijal pri úvahách o treste súd prvého stupňa.

Skutky v bode 1) a v bode 2) boli spáchané v období pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.02.2016. Práve vyhlásenie tohto rozsudku bolo predelom a v súbehu boli skutky spáchané pred týmto dátumom. Ako teda vyplýva z uvedeného, hoci rozsudok Okresného súdu Bratislava IV bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, ktorý následne uložil súhrnný trest, je potrebné prihliadať na čas spáchania skutkov v bodoch 1) a 2). Nakoľko tieto boli spáchané pred vyhlásením, v súčasnosti už zrušeného rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, nepovažuje prokuratúra za správne ich priradenie do súbehu zvyšných trestných činov, o ktorých Okresný súd Bratislava III rozhodoval v prebiehajúcom konaní.

Skutky v bodoch 3 až 8) skutočne tvoria súbeh v rámci ktorého došlo aj k spáchaniu pokračovacieho trestného činu krádeže, pri ktorom je potrebné uvažovať ako o samostatnom skutku spáchanom v súbehu s ostatnými. Okresný súd Bratislava III uvažoval o týchto skutkoch ako o skutkoch, ktoré sú v súbehu so skutkami v bodoch 1) a 2).

Vyššie uvedenú úvahu okresného súdu nepovažuje prokuratúra za správnu, nakoľko k spáchaniu skutkov v bode 3) až 8) došlo až po dátume 16.02.2016, teda voči skutkom 1) a 2) ide o „recidivujúce skutky“. Skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.02.2016 bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.09.2018, nezakladá možnosť súdu uložiť trest aj za skutky v bodoch 3) až 8), nakoľko tieto boli spáchané až po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava IV.

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je prokuratúra presvedčená, že za účelom správneho uloženia trestov mali byť prijaté dva výroky o treste. Prvým z nich by bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.09.2019 sp. zn. 1T/1/2018 a upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k obžalovanému v zmysle § 44 Tr. zákona za skutky pod bodmi 1/ a 2/. V rámci druhého výroku o treste, za skutku pod bodom 3/ až 8/ by mal byť zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.02.2020 sp. zn. 2T/53/2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Za trest, ktorý považuje prokuratúra za primeraný, možno považovať úhrnný a zároveň súhrnný trest uložený podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne prokuratúra trvá na uložení trestu prepadnutia veci a trestu zákazu činnosti tak, ako to bolo uvedené v rozsudku okresného súdu. Bez zmeny navrhla prokuratúra ponechať aj výroky o náhrade škody.

Na verejnom zasadnutí zotrvala zástupkyňa krajskej prokuratúry na dôvodoch podaného odvolania a navrhla, aby krajský súd zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a tento zmenil v tom smere, ako je obsiahnutá v petite podaného odvolania z dôvodov, ktoré sú podrobne v odvolaní uvedené.

Obhajca obžalovaného ponechala rozhodnutie odvolacieho súdu o treste na jeho úvahe. Domnieva sa však, že trest, ktorý bol uložený prvostupňovým súdom vo výmere dvadsaťjeden mesiacov je dostatočným postihom pre obžalovaného.

Obžalovaný uviedol, že mu je ľúto spáchanej trestnej činnosti a chcel by nahradiť škodu.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania prokurátora, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. poriadku), pričom zistil, že odvolanie prokurátora je opodstatnené, avšak je možné stotožniť sa s dôvodmi odvolania iba čiastočne a preto nie je možné akceptovať návrh prokuratúry na konečné rozhodnutie v podobe, ako bolo navrhnuté.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.10.2021 obžalovaný O. D. postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 1/ až 8/ a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že ku skutkovým okolnostiam nebude vykonané dokazovanie.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného O. D. uznal vinným v bode 1/ z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b) ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, v bode 3/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v bodoch 4/ a 5/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v bode 6/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, v bode 7/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, v bode 8/ z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich iba s výrokom o treste a náhrade škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Čo sa týka úvah okresného súdu v súvislosti s priznaním poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ktoré sú zistiteľné z odôvodnenia jeho rozhodnutia, je potrebné uviesť, že s týmito sa odvolací súd stotožnil. Možno teda zdieľať názor okresného súdu v súvislosti s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že obžalovaný zaujíma ku svojmu konaniu kritický postoj, svoje skutky ľutuje a vinu priznáva. V celom rozsahu skutky oľutoval aj v konaní pred súdom.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný O. D. sa skutkov dopustil potom, čo bol aj za tento druh trestnej činnosti v predchádzajúcom období viackrát odsúdený a opakovane mu bol uložený aj trest odňatia slobody, je plne opodstatnené priznanie príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trest čin aj pred spáchaním v poradí prvého skutku zo dňa 14.12.2015 a opakovane tiež v priebehu obdobia, do ktorého spadajú ostatné prejednávané skutky, rovnako tak bol vo výkone trestu aj po spáchaní v poradí posledného skutku zo dňa 07.11.2019.

Priznanie príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona je podmienené tým, že obžalovaný je postihovaný za spáchanie viacerých trestných činov.

Nakoľko bola u obžalovaného zistená jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona a dve príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zákona, bola konštatovaná prevaha príťažujúcich okolností v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Po správnom ustálení poľahčujúcich a príťažujúcich okolností zameral okresný súd svoju pozornosť na zistenie, či sú splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu. Na podklade údajov vyplývajúcich z odpisu registra trestov a pripojených spisov dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018. Prvostupňový súd konštatoval, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený v tomto konaní, spáchal obžalovaný dňa 20.01.2016 a všetky skutky, ktoré sú predmetom aktuálne prebiehajúceho konania, sú s ním v súbehu. Súčasne tiež konštatoval, že na rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.02.2016 sp. zn. 3T/97/2015, Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/74/2015 a Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/54/2016 nemohol prihliadať, nakoľko tieto rozhodnutia postihovali skutky, ktoré boli spáchané skôr, v období pred spáchaním prvého skutku v tejto veci. Vychádzal pri svojich úvahách z pravidla, že pri ukladaní súhrnného trestu sa vždy prihliadne na prvý odsudzujúci rozsudok (trestný rozkaz), ktorý vyhlásením prerušuje súbeh. Okresný súd zastáva názor, že skutky, za ktoré sa ukladá súhrnný trest, musia byť jednak v súbehu a musí ísť o také rozhodnutie, na ktoré môže súd prihliadať a ku ktorému vôbec možno súhrnný trest uložiť.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu a posúdení argumentov, o ktoré oprel svoj záver o treste súd prvého stupňa, uvádza, že zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu boli v posudzovanom prípade splnené, avšak pri správnom zohľadnení všetkých rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa času spáchania jednotlivých skutkov a tiež dátumov vyhlásenia rozhodnutí, ktoré boli v priebehu rokov 2016 až 2020 vydané a týkajú sa inej trestnej činnosti obžalovaného, dospel k odlišnému

záveru, pokiaľ ide o výpočet rozhodnutí, ku ktorým treba pri ukladaní súhrnného trestu prihliadať. Súčasne je potrebné uviesť, že nebolo možné podľa názoru odvolacieho súdu akceptovať ako správny názor prokuratúry obsiahnutý v odôvodnení odvolania a uložiť za skutky 3/ až 8/ súhrnný trest a pokiaľ ide o skutky v bodoch 1/ a 2/ upustiť od uloženia súhrnného trestu tak, ako to navrhovala v petíte odvolania.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7

Základnou nevyhnutnou podmienkou pre vedenie úvah o úhrnnom, rovnako tak súhrnnom treste, je existencia viacčinného súbehu. Podmienka spáchania viacerých trestných činov viacerými skutkami tohto istého páchatel'a v súbehu je splnená vtedy, ak medzi spáchaním v poradí prvého a posledného z nich, nebol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (resp. doručený trestný rozkaz) za nejaký trestný čin. V posudzovanom prípade obžalovaného došlo k spáchaniu skutkov v dňoch 14.12.2015, 22.01.2016, 17.07.2016, 19.12.2016, 05.01.2017, 08.10.2018 a 07.11.2018.

Tak ako na to poukazuje v dôvodoch odvolania prokurátor, je na mieste uvažovať o tom, že obžalovaným boli v súbehu spáchané skutky zo dňa 14.12.2015, 22.01.2016 so skutkami zo dňa 20.01.2016 a 25.01.2016, pre ktoré bol obžalovaný uznávaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 12.09.2019. Takýto záver prijal aj súd prvého stupňa, keďže ukladal súhrnný trest vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu. Nemožno sa však ďalej stotožniť s úvahami prokurátora a súhlasiť s názorom, že po spáchaní týchto štyroch skutkov došlo k prerušeniu súbehu s ostatnými skutkami, vzhľadom k tomu, že bol dňa 16.02.2016 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/97/2015. Dôvodom, prečo krajský súd tento názor prokurátora nezdieľa, je zistenie, že uvedený rozsudok nebol v poradí prvým odsudzujúcim rozhodnutím vydaným v danej veci, pretože mu predchádzalo vydanie trestného rozkazu zo dňa 06.08.2015, ktorý však bol neskôr v dôsledku podaného odporu zrušený. Práve tento trestný rozkaz vytvoril zákonom predpokladaný pomyselný predeľ a oddelil skutky spáchané obžalovaným pred dňom vydania trestného rozkazu (06.08.2015) a spáchané po tomto dátume, až do vydania trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/53/2019, ktorý bol vydaný dňa 24.07.2019. V priebehu tohto obdobia boli obžalovaným spáchané skutky v dňoch 14.12.2015, 22.01.2016, 17.07.2016, 19.12.2016, 05.01.2017, 08.10.2018 a 07.11.2018 (predmet tohto konania), ďalej skutky zo dňa 20.01.2016 a 25.01.2016 (vec Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018) a tiež skutok zo dňa 09.07.2018 (vec Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/53/2019). Všetky uvedené skutky boli obžalovaným spáchané vo viacčinnom súbehu, nakoľko bola splnená podmienka, že medzi časovo prvým v poradí a posledným v poradí, nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za skutok spáchaný po vydaní trestného rozkazu zo dňa 06.08.2015, ktorý tvorí predeľ medzi jednotlivými skutkami.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal krajský súd zo všeobecných zásad pre ukládanie trestu, rešpektujúc pritom kritéria vyplývajúce z § 34 ods. 4, ods. 5 Tr. zákona. Tak ako už bolo uvedené, krajský súd akceptoval súdom prvého stupňa ustálené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, bolo nutné uvažovať o úprave dolnej hranice trestnej sadzby

najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, rešpektujúc súčasne pravidlo vyplývajúce z ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zákona veta posledná, ktoré hovorí, že ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Konkrétne ide o prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody do piatich rokov. Najvyššou dolnou hranicou zo zbiehajúcich sa trestných činov je šesť mesiacov uvedených v § 212 ods. 2 Tr. zákona. Znamená to, že minimálne v takejto výmere musí byť úhrnný (aj súhrnný) trest uložený. Zákon nehovorí, že ide o dolnú hranicu sadzby, ale dolnú hranicu trestu. Preto bolo potrebné pri úprave zákonnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona brať do úvahy rozpätie trestnej sadzby nula až päť rokov. Pri zvýšení dolnej hranice o jednu tretinu z rozdielu pôvodnej hornej a dolnej hranice trestnej sadzby dosahuje dolná hranica výmeru dvadsať mesiacov (60 mesiacov mínus 0 mesiacov je 60 mesiacov, tretina zo 60 mesiacov je 20 mesiacov). Obžalovanému teda bolo možné ukladať trest v rozpätí od dvadsať mesiacov do piatich rokov.

Vychádzajúc z rozsahu trestnej činnosti, počtu skutkov, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným a berúc súčasne do úvahy jeho doterajší život a počet predchádzajúcich odsúdení za trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru, nebolo podľa názoru odvolacieho súdu možné uvažovať o treste na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Zároveň bolo pri úvahách o výmere trestu brané do úvahy, v akej výmere boli obžalovanému uložené tresty rozhodnutiami, ktoré museli byť v rámci ukladania súhrnného trestu zrušené, rešpektujúc tiež zásadu, že súhrnný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený pôvodným rozhodnutím, ktoré sa ruší.

Obžalovaný O. D. bol v období pred spáchaním v poradí prvého skutku spolu šesťkrát odsúdený a v ďalších štyroch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že v období od novembra roku 2015 až do novembra roku 2019 plynula obžalovanému skúšobná doba podmieneného odsúdenia na podklade rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.03.2015 sp. zn. 6T/47/2013. Znamená to, že skutky, ktoré sú predmetom tohto konania páchal obžalovaný v rámci skúšobnej doby, s výnimkou obdobia, keď táto neplynula, nakoľko sa obžalovaný nachádzal vo výkone trestov odňatia slobody, ktoré boli uložené v iných trestných veciach obžalovaného.

Rozhodujúcim pri stanovení výmery súhrnného trestu bolo aj zohľadnenie súhrnnej výmery trestov, ktoré boli obžalovanému uložené rozhodnutiami, ktorých výroky o treste museli byť v súlade s § 42 ods. 2 Tr. zákona pri ukladaní súhrnného trestu zrušené. Vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov pri súčasnom zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/97/2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Znamená to, že bola braná do úvahy výmera trestu štrnásť mesiacov. Vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/53/2019 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Nakoľko výroky o treste vyššie uvedených rozhodnutí boli v rámci ukladania súhrnného trestu zrušené, súčet výmery trestov uložených týmito rozhodnutiami musí byť do novo uloženého súhrnného trestu započítaný. Znamená to, že obžalovanému musel byť uložený trest minimálne vo výmere dvadsaťšesť mesiacov (14 mesiacov + 12 mesiacov). Vzhľadom na uvedené, nebolo možné pokiaľ ide o navrhovanú výmeru akceptovať návrh prokuratúry a za vecne nesprávny a nezákonný je potrebné označiť aj trest uložený okresným súdom vo výmere dvadsať jeden mesiacov.

S prihliadnutím na počet skutkov, za spáchanie ktorých je súhrnný trest ukladaný a celkový rozsah trestnej činnosti obžalovaného, berúc do úvahy postoj obžalovaného k rešpektovaniu právnych noriem, ktoré dostatočne dokumentuje najmä počet záznamov v jeho registri trestov, krátky časový odstup páchaných skutkov po výkone predchádzajúcich sankcií, zvolil krajský súd trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby, vo výmere tridsať mesiacov. Pri úvahách o výmere trestu však bolo zohľadnené aj to, že sankcia je ukladaná s veľkým časovým odstupom od spáchania skutkov, pričom nemožno konštatovať, že by k predĺženiu konania došlo v dôsledku správania obžalovaného a jeho snahy o oddialenie rozhodnutia vo veci.

V súlade so zákonom bol pri ukladaní súhrnného trestu postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 12.09.2019, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/97/2015 zo dňa 16.02.2016 a rozsudkom

Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/53/2019 zo dňa 17.2.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Pokiaľ ide o dôvod zrušenia výroku o treste aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/97/2015 zo dňa 16.02.2016, tento spočíva v tom, že tento výrok o treste bol zrušený už rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 12.09.2019 a v prípade, ak by týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nebol zrušený aj vyššie označený výrok, automaticky by došlo po zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/1/2018 k opätovnému nástupu jeho účinkov.

Okrajovo je na tomto mieste nutné spomenúť aj skutočnosť, že prvostupňový súd podľa výroku svojho rozhodnutia, ukladal obžalovanému trest s použitím ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona (per analogiam), pričom tento svoj krok dostatočne v odôvodnení rozsudku nevysvetlil a neuviedol, prečo považuje trest odňatia slobody mimoriadne znížený o tri mesiace za primeraný a zodpovedajúci všeobecným kritériám uvedeným v 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Vychádzajúc z dôkazov, ktoré boli súdom prvého stupňa vykonané vo vzťahu k výroku o treste, je nutné zdôrazniť, že v osobe obžalovaného ide o opakovane súdne trestanú osobu, s výraznou prevahou odsúdení za trestnú činnosť majetkového charakteru. Tak ako už bolo spomenuté, prvého skutku, ktorý je predmetom tohto konania, sa obžalovaný dopustil vo veľmi krátkej dobe potom, čo bol právoplatne odsúdený za obdobnú trestnú činnosť na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom. Rovnako je treba uviesť, že obžalovaný bol v období predchádzajúcom spáchaniu tohto skutku opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie identickej trestnej činnosti, teda trestných činov krádeže. V jeho prípade došlo viackrát aj k uloženiu trestu s podmieneným odkladom jeho výkonu, ale opakovane museli súdy pristúpiť k vydaniu rozhodnutia o nariadení výkonu trestu, nakoľko obžalovaný nedodrжал podmienku vedenia riadneho života v rámci plynutia skúšobnej doby. Takáto situácia nastala aj v posudzovanom prípade, nakoľko obžalovanému plynula v čase spáchania skutkov skúšobná doba podmieneného odsúdenia.

Vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti, ako aj osobu obžalovaného, má odvolací súd za to, že mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v danom prípade nie je v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analogiam) neprichádza v danom prípade do úvahy.

Zároveň je potrebné uviesť, že samotné zdôvodnenie aplikácie mimoriadneho zníženia trestu súdom je arbitrárne. Okresný súd žiadnym spôsobom neodôvodnil svoje úvahy, ktoré ho viedli k záveru o možnosti mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (resp. tieto úvahy sú v zásade obmedzené výlučne na konštatovanie, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine). Nie je zrejmé, z čoho súd vychádzal keď dospel k záveru, že práve u obžalovaného Adriána D. sú splnené podmienky na použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu.

Krajský súd zdôrazňuje, že aj pri využití možnosti mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je nevyhnutné mať na zreteli, že zvolená výmera trestu musí zodpovedať kritériám, ktoré stanovuje § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Znamená to, že aj pri využití benefitov, ktoré ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pripúšťa, nemôže byť uložený trest v rozpore so zásadami, ktoré sú generálne stanovené vo všeobecných ustanoveniach Trestného zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu, výmera trestu odňatia slobody dvadsaťjeden mesiacov je pri dôslednom zohľadnení doterajšieho spôsobu života obžalovaného, jeho predchádzajúcich odsúdení a závažnosti konania, pre ktoré je prejednávaný, nedostatočným postihom, ktorý nevyhovuje podmienke zabezpečenia ochrany pred páchatelom, nie je dostatočne odrádzajúcim trestom a nevyjadruje adekvátne morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pre úplnosť je samozrejme nutné uviesť, že pri správnom vyhodnotení podmienok uloženia súhrnného trestu, by bol trest v uvedenej výmere aj nezákonným, nakoľko je miernejším, ako súčet trestov uložených rozhodnutiami, ktoré sú v rámci ukladania súhrnného trestu rušené.

Obžalovaný bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k ostatným uloženým trestom je nutné uviesť, že voči ich uloženiu a výmere nesmerovali žiadne odvolacie námietky a prokuratúra navrhla trest prepadnutia veci a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu prevziať aj do rozhodnutia o odvolaní. Nakoľko neboli v rámci

preskúmania veci na podklade odvolania prokuratúry zistené žiadne pochybenia okresného súdu a pre uloženie oboch trestov boli splnené zákonné podmienky, boli tieto tresty prevzaté aj do rozhodnutia nadriadeného súdu.

S poukazom na predchádzajúce úvahy, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, nakoľko trest uložený prvostupňovým rozsudok vyhodnotil ako nezákonný a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.